

АГЕНТИ ЗМІН

III-тя Школа громадянської і волонтерської участі та патріотичного виховання

Київ - 2017

Вступне слово

Шановні читачі!

Сьогодні Україна рухається шляхом докорінних суспільних змін. Ми переживаємо поворотний момент переходу до нових цінностей — гідності, свободи, відповідальності. Розбудова культурного, високоосвіченого суспільства, розвиток демократичних інститутів, прозорого громадянського інструментарію — усе це має стати фундаментом сильної, незалежної та багатой держави.

Провідниками таких змін є, передусім, молоді люди — ровесники української незалежності та їхні молодші друзі, які тільки вступають у доросле життя. Саме на формування цієї нової генерації спрямовані спільні зусилля Малої академії наук України та Школи “Агенти змін”.

Заняття Школи формують у її учасників усвідомлення своєї ролі у громаді, участі та можливостей впливу на її розвиток. Ці хлопці й дівчата не чекають, доки хтось прийде і вирішить за них їхні проблеми. Вони вчаться брати на себе відповідальність, формувати команду і власними силами робити конкретні речі для себе і свого оточення. Проекти учасників Школи креативні, актуальні й різнопланові — тут і поліпшення екології рідного краю, і облаштування комфортного громадського простору, і культурний та соціальний розвиток, і формування національної свідомості та патріотизму...

Переконаний, що ці самостійні, ініціативні підлітки зовсім скоро стануть лідерами нового покоління, справжніми агентами змін, які вкладатимуть душу, волю і знання у розвиток своєї громади та всієї України. Тож успіхів вам, друзі!

Оксен Васильович Лісовий

Директор Національного центру «Мала академія наук України»

Шановні читачі, учасники проекту!

Сьогодні в Україні є необхідність в побудові дієвої системи громадянської освіти, яка б об'єднувала різні державні і недержавні інституції. Англійське слово education походить від латинського educere, буквально це означає "вести вперед" або "виявляти те, що ж потенційно є наявним". Наше завдання у Школі "Агентів змін", це якраз виявленням цього таланту дітей та допомога і надання необхідного інструментарія у його реалізації.

Досвід стажування в США та за програмою реформування громадянської освіти показав, що будувати громадянське суспільство не можливо без активної життєвої позиції і волонтерської участі, де задіяна сім'я, громада на всіх ланках суспільства. Людина яка любить свою країну, вона активна і небайдужа до того, що в ній відбувається, тому готова брати відповідальність та вносити позитивні зміни на краще.

Школа "Агенти змін" дає можливість молоді увійти в простір громадянського суспільства, зайняти більш активну позицію серед своїх однолітків, сформувати в собі вміння і компетенції жити в громадянському демократичному суспільстві.

Саме тому, ми і шукаємо і навчаємо активних дітей, які мають бажання розвивати ініціативи, спрямовані на вдосконалення життя у реаліях українського сьогодення. Коли ми говоримо про цінності, мрії або проекти та їх реальне втілення у суспільному житті, то це має відбуватися через усвідомлення власного призначення та спільного життя в громаді. Патріотизм в нашому розумінні уособлює мистецтво любові, де є вперше чергу ціле усвідомлення своєї власної особистості, дисципліни, зосередженості, терплячості і віри.

Катерина Ключко

Координатор проекту «Агенти змін»,
Виконавчий Директор БФ «Діти надії та любові»,
Керівник МІ «Серце в долоньках»

Хто такі «Агенти змін» ?

Школа громадської і волонтерської участі та патріотичного виховання «Агенти змін»

– це всеукраїнський навчальний проект для старшокласників, метою якого є виховання громадянської свідомості учнівської молоді України шляхом неформального інтерактивного навчання. Школа є першою в Україні спробою системного навчання дітей громадянській освіті, що передбачає створення умов для формування у підлітків активної життєвої позиції, здатності до самореалізації в умовах громадянського суспільства та надбання успішного соціального досвіду, лідерських якостей та усвідомлення причетності до локальної громади. Навчання проходить протягом року у формі трьох кількадечних етапів на базі Міжнародного центру дитячої наукової творчості MANLAB.CAMP.

Завдання школи:

- ◇ популяризувати громадянську освіту серед школярів України;
- ◇ виховати громадянсько свідому та патріотичну молодь;
- ◇ надати молоді інструменти та знання для реалізації суспільно-корисних ідей та проектів, через навчання основам проектного менеджменту та комунікації і сприяння реалізації учнівських проектів;
- ◇ виявити і підтримати розвиток лідерських, організаторських, творчих та дослідницьких здібностей школярів;
- ◇ поглибити самоусвідомлення дитиною себе та своїх цінностей;
- ◇ побудувати молодіжну спільноту-громаду з подальшим її долученням до участі у житті громади району, села чи міста;
- ◇ об'єднати зусилля молоді задля вирішення проблем, якими переймається спільнота, заохотити до поглиблення дружніх зв'язків;
- ◇ сформувати турботливе ставлення до батьків, друзів, вчителів;
- ◇ сформувати розуміння важливості відповідального ставлення до свого вибору;

З чого все починалося ?

У лютому-березні 2015 року Катерина Ключко відвідала США за програмою стажування «Виховання громадянської свідомості молоді в контексті освітньої реформи» в рамках Проєкту Агентства США з міжнародного розвитку USAID «Навчальні програми професійного зростання».

Після повернення з програми в березні 2015 року Катерина презентувала однодумцям та колегам своєї організації побачені в США приклади громадянської освіти та виховання молоді. За допомогою Центру "Ахалар" та Slovak Aid в рамках програми Школи локальної демократії для громадських активістів України, що проходила у Чернігові був розроблений пілотний проєкт з громадянської освіти, який включив у себе увесь попередній досвід роботи з молоддю у різних освітніх проєктах і заохочував дітей приймати активну участь у житті суспільства. На початку червня в селі Лишня, Макарівського району Київської області, відбулося офіційне відкриття літнього табору та першої літньої школи громадянської участі "Агенти змін" і святкування Дня захисту дітей. Впродовж двох тижнів 22 учні Лишнянської загальноосвітньої школи через гру, обговорення та творчість вчилися комунікації, разом міркували над поняттями «громадянське суспільство», «громада», «відповідальна участь» та визначали власні цінності.

Після пілотного табору Школи «Агенти змін» в селищі Лишня розпочалася співпраця із Національним Центром Мала академія наук України над введення тематики громадянська освіта як предмету для дослідницької та проєктної діяльності учнівської молоді. Директор центру Оксен Васильович Лісовий підтримав ідею співпраці та запропонував провести схожу школу восени 2015 року на базі МАНУ.

Наступні тренінги в рамках Школи «Агенти змін» були проведені разом з Юлією Кравченко - практикуючим тренером з програми «Філософії для дітей» (P4C), доцентом кафедри культурології ІФОН НПУ ім. М. Драгоманова, а також Іриною Колотило та Дмитром Трофименком у жовтні-грудні 2015 в Міжнародному центрі дитячої наукової творчості Малої академії наук України (MANLAB.CAMP). Протягом шести днів 24 активних школярів з сіл і містечок різних куточків України, зокрема тимчасово переміщені із зони конфлікту та діти учасників АТО, розмірковували на теми: покликання і місце в світі, місце в громаді, цінності громадянського суспільства, відповідальне лідерство, вміння працювати в команді, а також складали власні проєкти та ініціативи для покращення життя своїх громад. Учасники зустрічалися з експертами з децентралізації Жиденко Ярославом Андрійовичем з «Офісу реформ» та з експертами по проєктному менеджменту — виконавчим директором Центру політичних студій та аналітики «Ейдос» Ольгою Будник та менеджером з організаційного розвитку цього ж центру Сергієм Корнилюком.

Діти також відвідали представництво ООН в Україні та Юнісеф, де ознайомилися з діяльністю міжнародних організацій та долучилися до всесвітньої акції "The World's Largest Lesson" (Найбільший Урок у Світі).

З 2016 року проект Школи з громадянської активності та патріотичного виховання і волонтерської участі «Агенти змін» був затверджений Міністерством освіти і науки України як один з напрямків позашкільної освіти в рамках Всеукраїнських наукових профільних шкіл Малої академії наук України і діє в рамках планових заходів в Національному Центрі МАНУ. Проект реалізується спільно з БФ «Діти надії», молодіжною ініціативою «Серце в долоньках» і Центром політичних студій та аналітики «Ейдос».

Заняття Школи формують в учасників усвідомлення своєї ролі у громаді, участі та можливостей впливу на її розвиток, та поглиблюють розуміння понять «громадянське суспільство», «громада», «відповідальна участь». Усі заняття в школі проходять в ігровій, невимушеній творчій атмосфері із застосуванням неформальних інтерактивних методик «learning by doing» з досвідченими тренерами і запрошеними лекторами.

У 2016ому та 2017ому Школа включала 3 триденні навчальні блоки. У березні та травні відбуваються перші два триденних етапи Школи для двох груп (всього 50 учнів старших класів) з усіх областей України на базі Міжнародного центру дитячої наукової творчості MANLAB.CAMP. Учні опановували необхідні навички для активної громадянської участі та розробляли власні проекти, які потім самостійно реалізовували в період з червня по вересень. Автори та виконавці 25 кращих успішно завершених проектів у жовтні 2016 р. Запрошуються на третій (фінальний) етап Школи «Агентів змін», на якому рефлексують досвід реалізації проектів, зустрічаються з відомим людьми, презентують результати проектів перед журналістами.

Відбір учасників

50 учасників Школи «Агенти змін 2017» були відібрані у лютому 2017 року шляхом проведення заочного конкурсу есе з теми «Чому мрії одних людей змінюють світ, а мрії інших залишаються лише мріями» після перегляду промови Мартіна Лютера Кінга «У мене є мрія» та мультфільму про пташку Ківі яка намагалась навчитись літати. Було отримано 400 есе, конкурс склав 8 осіб на 1 місце в проекті

Есе «Чому мрії одних змінюють світ, а мрії інших залишаються лише мріями?»

Кожна людина має право на мрію. Кожна людина має право на власну вузьеньку доріжку, що з кожним виконанням завданням, яке ми ставимо у себе в голові, перетворюється у велике шосе власних досягнень. Але чи користуємося ми цим? У тебе, в мене є рівні шанси зробити світ, своє життя - великою мрією із купою радісних та щирих моментів. При народженні людині надається сила, вірність та працездатність. Саме ці три фактори, на мою думку, будуть народжувати особистість.

Сила – це терпіння. Терпіння вміти вистояти на своїй ще вузькій дорозі. Терпіння вчитися на поразках та невдачах, смілива хоробрість до падінь, яку так не люблять більшість людей. Падіння – це теж розвиток; це досвід, який ми маємо шукати та знаходити. Сила власних бажань, кордони яких не дорівнюють зовсім ніяким математичним обчисленням та фізичним теоремам, – ось що має вартісну непереможну цінність. Долаючи кілометри високих звершень, ми щодня, щохвилини вливаємо по маленькій краплині поту та із неабияким прагненням рушаємо говорити з небом.

Велику роль відіграє **вірність**. Вірність своїм принципам, які, пробиваючи бетонні стіни, будуть ламати, здавалося б, незламну ланку та міцний страх всередині справжнього мрійника. Боротися з приступністю власного «Я» та не давати шансів руйнувати свої цілі. Мрія – це боротьба. Це серйозна боротьба між добром і злом всередині певної особистості. Багато людей каже, що життя - це той самий рух, але і рух може бути різним. Наприклад: годинникові стрілки, рухаючись по колу, в кінці кінців, вони повертаються на початкову цифру, а коли бракує сил – зовсім перестають працювати. Деякі люди дуже схожі на годинник, адже невпевненість та страх перед незвіданим здається неможливим.

Проте **працездатність** також дає свій колір на мрійливому полотні будь-якої людини. Якби не хотілося просто мріяти, але для своїх бажань треба цілісно уявляти результат та робити все, аби якомога раніше побачити фініш. Хоча, фініш – це досить абстрактна річ, адже його не існує. Побачивши результат своїх дій, ми неодмінно будемо долати ще більші горизонти світу, допоки не пройдемо всю Землю по колу, але й цього іноді буває мало. Виходячи за межі комфорту, ми автоматично даємо набагато більше шансів своїй майбутній трасі. Рухаючись вперед із очима, сповненими щирим бажанням та прагненням здобуття нових вмінь, мрії будуть казати залізне «ТАК», стаючи вже досяжними цілями. Йти проти вітру назустріч омріяному та бажаному. Бо ж вогонь ваших майбутніх мрій буде щоразу нагадувати про себе. Або спалювати або зігрівати. Сміливим людям вклоняються гори, боягузи лишуються з мрією тільки в голові.

Анна Кремпоха, 16 років, м. Полтава

**Есе «Чому мрії одних людей змінюють світ,
а мрії інших залишаються лише мріями?»**

Коли мені хтось говорить про мрії, перше, що постає в мене картинкою перед очима, - це білка. Така смішна білка з великими вилупленими очима, в яких відбивається зображення жолудя. Всі, напевне, бачили мультфільм «Льодовиковий період». Так ось, там одним із другорядних персонажів виступала білка Скрет. Поки головні герої рятували одне одному життя, вона мала мрію – дістатися до жолудя, і впродовж всього фільму намагалась її реалізувати, потрапляючи у дуже кумедні ситуації. Коли я стала трохи старшою, то непомітно навіть для себе задалася питанням: у Скрета була все-таки мрія чи ціль? Чи то з віком, чи то з досвідом починаєш бачити між цими поняттями все глибшу яму. І біда в тому, що багато хто на своєму шляху в неї таки потрапляє.

Уявіть собі глядача на змаганнях, який, задерши голову, дивиться на призера, для якого звучать щирі привітання, якому вручаються почесні лаври, і думає: «От би мені на його місце...». Це мрія. Вона велика, яскрава, вона манить перспективами, і... вона така далека. Точно не ближча, ніж зорі, величністю та недосяжністю яких ми так любимо насолоджуватися, знаючи, що ніколи не вдасться їх розгледіти зблизька.

А є ще ціль. Це коли ти бачиш завітний п'єдестал, і він на власних очах стає все більшим. А це тому, що, коли біжиш, предмет стає більшим, бо ти наближаєшся до нього. І тут вже неважливо, як швидко ти рухаєшся і на чому. Головне – що не стоїш на місці. І значить, рано чи пізно, таки «зірвеш куш», до якого прагнеш.

Найцікавіше те, що зазвичай ці два поняття, які призводять до абсолютно різних наслідків, мають одну відправну точку – той же стадіон і одна й та сама думка про те, як було б чудово здобути ту вершину.

Колись прочитала у одній статті, що всі свої ідеї, які ти не почав хоч якось втілювати протягом 72 годин, ти, скоріше за все, не втілиш ніколи. Саме тому, що люди бояться зробити перший крок, бояться схибити і впасти, жертвами стають їх мрії, які чисто фізично не мають куди рости. Ми не раз чули історії видатних, успішних у своїй сфері людей, які, як один, стверджують: «Ідіть до своєї мети!». Вони на власному прикладі демонструють, як терпіння та праця перетирають усі випробування долі, усі невдачі та зурочення. Такі історії (особливо з перших вуст) справді мотивують просто братися і робити та потрапляти до списку тих людей, які своїми мріями, своїми ідеями змінюють світ навколо себе.

Соболева Євгенія, 16 років, м. Хмельницький

Етап 1: Цінності в світі можливостей

На 1-му триденному етапі Школи «Агенти змін» (березень 2017) учасники знайомилися, мріяли, дискустували про роль цінностей та лідерства, вчилися домовлятися та працювати в командах, опановували основи проектного менеджменту як інструменту втілення своїх мрій в життя. Діти мали можливість попрактикувати роботу в колективі над плануванням домашніх проектів і відкривали один одного на території творчості, де переглядали фільми та співали навколо ватри.

Етап 2: Мистецтво змін

На 2-ий триденний етап Школи «Агенти змін» (травень 2017) були запрошені учасники першого етапу, які підготували вдома плани виконання власних проектів. Презентації майбутніх проектів детально обговорювалися з тренерами Школи. Учасники вчилися мистецтву яскраво презентувати свої ідеї. У лекційному блоці 2-го етапу розглядали трисекторну модель, за якою взаємодіють держава, бізнес і громадські організації, окремі лекції були присвячені волонтерству та важливості фінансової грамотності. Після повернення додому учасники розпочали роботу над своїми проектами.

Етап 3: Від локального до глобального

Автори та виконавці 25-ти кращих успішно завершених проектів у жовтні запрошуються на третій (фінальний) етап Школи «Агентів змін», на якому рефлексують досвід реалізації проектів, зустрічаються з відомим людьми, презентують результати проектів перед журналістами.

З коротким описом частини проектів можна ознайомитися на наступних сторінках.

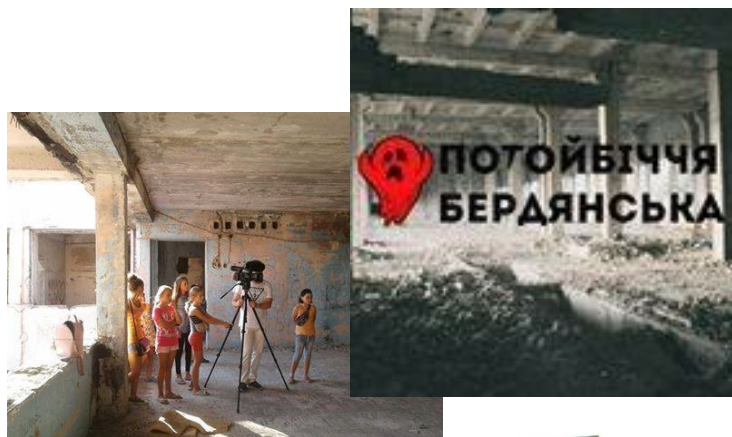

Мета проекту: за допомогою зйомки та поширення відеороликів привернути увагу до проблеми відсутності огорож навколо численних розвалених заводів міста, щоб зменшити потік дітей, які ризикуючи життям і здоров'ям, масово ходять по цих будівлях. У майбутньому - знайти відповідальних і добитися встановлення цих огорож.

Результати проекту: зробили фотопроєкт, відзняли пілотні випуски відеороликів, запустили сторінку в фейсбук «Потойбіччя Бердянська». На цей момент там 237 підписників, а перший залитий відеоролик набрав майже 6000 переглядів. В одній зі шкіл були проведені класні години на тему: «Чому небезпечно гуляти на покинутих територіях». Обговорили з підлітками, чому це небезпечно, до яких наслідків може призвести. Листівки з закликами «не ходити на «заброшки» були розміщені в школі, а також в центрі дитячої та юнацької творчості.

Ресурси: з технікою допоміг місцевий телеканал «ТБ-Бердянськ», друк 60 соціальних фотографій — Бердянський морський торговельний порт.

Тепер я знаю історію кожного заводу, який раніше працював, передивилась купу світлин того часу. Мені здається, я познайомилась із Бердянськом ближче. Зрозуміла, що складнощі – це дуже добре, бо коли тобі складно, це значить, що ти йдеш вперед, і всі твої старання обов'язково повернуться тобі успіхом!

Більше про проект: www.facebook.com/potoybicha.brd

https://www.youtube.com/channel/UC-cbrxpIXqMvM3KA9PZsI_A

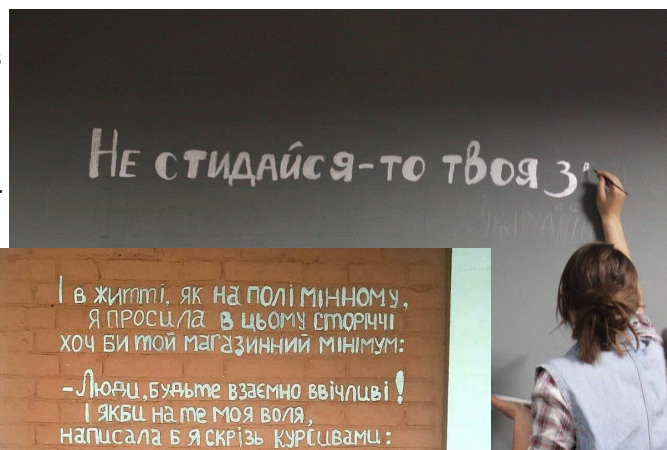
«Poltava Poem»

Мета проекту: поширення любові до української поезії в місті, примусити вийти за рамки шкільної літератури підлітків та застарілих знань у більш літніх людей.

Результати проекту: Розмальовано стіну редакції «ГромадськеТБ. Полтава» текстом Кузьми Скрябіна «Не стидайся то твоя земля...», стіну в центральній частині міста – віршем Ліни Костенко «І в житті, як на полі мінному». Розмальована віршем Франка «Лупайте сю скалу» легендарна «газетна арка» - міждворовий проїзд, який Полтавчани весною відстояли від забудови, розваливши наглухо заварені металеві конструкції. 22 серпня було проведено літературний вечір у «Львівській кав'ярні». Проект вийшов за рамки Полтави – віршами розмальовано по 1 стіні в містах Балта, Бердянськ та Херсон.

Команда: до Poltava Poem входять: Анна Кремпоха, Катерина Шевчук, Назар Тушніцький, Катерина Гаврилко, Карина Строкань, Андрій Волошин, Георгій Діхтярчук, Леонід Авраменко, Людмила Бабак. Роман Повзик робив презентацію на тему «Як закохати себе ЗМІ», Денис Старостін долучає до масової тусовки та дає цінні поради. Дмитро Задворкін допомагав з дозволами.

Ресурси: вартість фарб, пензлів, рукавиць та інших матеріалів становила близько 500-1000 грн на кожну зі стін. По 1 літру фарби надали місцеві будівельні магазини. Гроші на інші матеріали надавали

Ми плануємо розширювати до всеукраїнського рівня цей проект! Хочемо його ростити-виросити як маленьку дитину. Вкласти та вчити, а потім воздасться. Знову ж таки, ми створюємо мистецький простір. Мистецьке об'єднання, де будуть творчі люди творити красу на вулицях Полтави та України.

Данило Ільницький

м. Івано-Франківськ, 14 років

«Спідкубінг, вперед!»

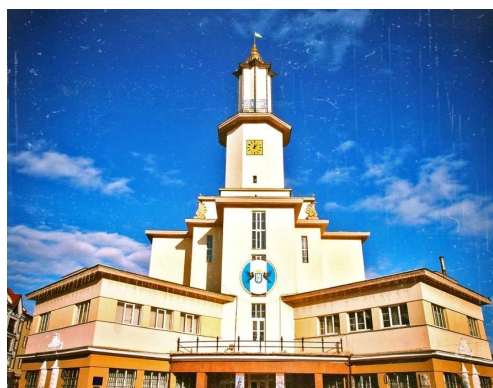
Мета проекту: популяризувати спідкубінг (швидкісне складання кубика Рубіка), як спорт, що розвиває просторове, абстрактне і логічне мислення, цілеспрямованість, зосередженість, посидючість та витримку.

Результати проекту: 24 вересня команда проекту за 30 хвилин складала зображення Івано-Франківської ратуші із 156 кубик Рубіка. Картина в рамці на 30 днів витавлена в галереї «Бастіон». 6 кубиків Рубіка були розіграні серед глядачів.

Проект двічі потрапив у сюжети місцевого телебачення (вперше - на етапі збору коштів, вдруге – під час реалізації), а також в декілька он-лайн медіа.

Команда: Ільницький Данило, Кізілов Володимир, Мельниченко Максим, Форкуца Остап, Рибка Андрій

Ресурси: бюджет - 3204 грн. Кошти витрачені на закупівлю 164 кубик Рубіка та виготовлення рамки для картини.

Ми хотіли зробити невеличку «фішку» для міста, оскільки Ратуша є символом Івано-Франківська. Я зрозумів, що реалізовувати проекти – це не так легко, як здається. За цей час я здобув позитивний досвід, зокрема: згуртував колектив однодумців, навчився робити шаблон для картини, спілкувався з журналістами. При наявності цієї кількості кубиків Рубіка, розширеного кола однодумців та приміщення для зборів у нас є можливість втілювати нові ідеї в життя.

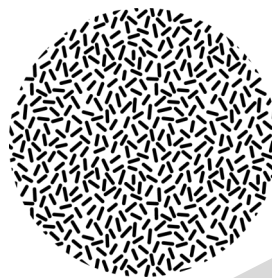
«День добра»

Мета проекту: Організація змістовного дозвілля, згуртування дітей різних соціальних категорій, формування лідерських якостей, створення почуття нероздільності з громадою.

Результати проекту: Вдалося провести квест-змагання для 30 дітей віком 6-12 років разом із Джеком Горобцем, Людиною-Павуком, Кішкою, Бабою Ягою, Ковбоєм, Донькою Нептуна, Сімкою та Білосніжкою, замовити атракціони та зробити флеш-моб. Діти на швидкість ловили рибу, відгадували мультфільм по мелодії, долали лінію перешкод з павутини, змагалися в естафеті на м'ячах, стріляли дротиками по кульках, передавали один одному музичну палицю, складали пазли із зображення Баби Яги, - і все це для того, щоб здобути елементи карти, на якій вказано місце, де заховано цінний скарб. Всі були задоволені – це найголовніше.

Команда: однокласниці, волонтери селища Близнюки, працівники Будинку культури та Будинку дитячої та юнацької творчості, допомагав порадами селищний голова Геннадій Степанович Король

Ресурси: бюджет – 12 000 грн, профінансовано селищною радою та спонсорами. Витрачено на футболки та кепки для учасників з надписом «День добра 2017», жетони, атракціони, приладдя для конкурсів

Свято планується проводитися кожного року. З задуманого вдалося все. Для мене було важко все це продумати, тому я вдячна робітникам Будинку культури, що допомагали мені зі сценарієм і стали казковими героями для мого квесту. На наступний рік треба планувати так, щоб був гарний прогноз погоди, якщо ж все таки погода може зіпсуватися протягом дня, то підготувати місце, де люди зможуть перечекати дощ.

«Конотоп Авангард»

Мета проекту: популяризація буккросингу. Нам не байдужа доля книги, ми прагнемо того, щоб люди більше читали, і книжка була в прямому сенсі доступна кожному

Результати проекту: створено буккросингову галявину в Конотопі: встановлено шість буккросингових кубів, «книжкових годівниць», кожен з яких розмальовано унікальним сюжетом. Буккросинг успішно триває в цій зоні вже п'ятий місяць.

Команда: Михайлова Анна – організатор, фотограф; прес-центр: Плющ Софія, Рожок Анастасія, Караван Сергій; творча команда: Клименко Тетяна, Меньяк Анастасія, Федченко Даніїл, Поліна, Дорошенко Юлія; Команда майстрів: Градин Максим, Шешеня Захар; Команда БУР: Яковець Катерина, Матвєєва Марта, Дідула Юрко, Сапіга Олексій, Мокрик Олег; Ігор Левченко - надавав електроенергію для будівельних приладів; Ольга Качура - начальник відділу міської ради у справах молоді та спорту м. Конотоп - допомогла встановити контакт з волонтерами БУР.

Ресурси: бюджет проекту – 1011 грн (бруси, пензлі, фарба, колорекс, фанерний лист), профінансовано БУР

Я зрозуміла, що не слід приховувати себе справжнього. Тільки коли я відчула себе вільною у своїх рішеннях, змогла знайти силу перемогти власних скелетів у шафі. Я зрозуміла, що цей проєкт об'єднав людей. По закінченню була приємно вражена, що учасники, які до того не були знайомі, знайшли однокумців. На щастя, я не є виключенням.

Більше про проєкт: за хештегом #авангардконотоп в соцмережах

«KOSIV BARVY DAY»

Мета проекту: активізувати місцеву молодь та яскраво зустріти осінь.

Результати проекту: 10 вересня у центральному парку м. Косів о 15:00 проведено «битву фарбами холі», в якій взяло участь близько 100 дітей та підлітків. Ввечері біля літньої сцени відбувся показ мультфільму «Балерина», на який прийшло 250-300 людей.

Команда: Антоніна Лепкалюк, Тереза Барчук, волонтери, танцювальний колектив "Зелений талісман"

Ресурси: Бюджет проекту – 2515 грн, 11 кг фарби. Перші 100 пакетів фарби були роздані безкоштовно, наступні продавали по 10 грн. Спонсори: супермаркет Наш Край, квітковий магазин «Квіточка», магазин канцелярії «Талісман», магазину «Люстра», магазин «Байт». Косівська міська раді допомагала у вирішенні організаційних питань, ГО «За покликом серця» надали апаратуру, Районний будинок культури – доступ до електроенергії.

Це був неймовірно яскравий і позитивний день, незважаючи на всі труднощі і неочікувані ситуації. Це був наш перший досвід проекту на міському рівні і ми дуже раді, що всім сподобалося.

Мета проекту: дати змогу учням з користю проводити свій відпочинок, пропагуючи здорові звички

Результати проекту: Біля школи встановлено 9 вуличних тренажерів, на яких можуть зміцнювати здоров'я учні школи, мешканці сіл Малинівка та Чечеліївка. Учні згуртовані і вмотивовані продовжити спільну справу, придбати та встановити огорожу для майданчика та лавки. Для реалізації проекту презентували ідею на учнівській раді, провели опитування, звернулися до голови села та місцевих підприємців щодо співпраці та фінансової підтримки на закупівлю тренажерів, провели солодку ярмарку для збору коштів на матеріали для установки, встановили спортивні тренажери.

Команда: активні мешканці села: Лінтур Руслан, Філіпенко Інна, Філіпенко Володимир, та активні учні: Трипадуш Дарина, Пупченко Анна, Куц Анна, Шаповал Олександра, Савкіна Руслана, Гречина Інна, Акоп'ян Софія.

Ресурси: бюджет проекту – 48 190 грн (47 000 грн на закупівлю вуличних тренажерів надала Чечеліївська сільська рада, 595 грн на цемент, рукавиці та доставку— виручили з ярмарки)

Мені дуже сподобалося одягти на себе мантію організатора та втілювати в життя мрії людей. Як на мене, основне завдання, яке постало перед моєю командою, виконано, але не без труднощів... Дуже важко було зібратися і зрушити з місця, наприклад: поспілкуватися зі спонсорами, бо відразу виявилось, що наша команда складається з інтровертів. Хотілося б завершити майданчик огорожею або міні-парком, на що в нас не вистачило сил та коштів. Нам усім сподобалася командна робота і відчуття того, що ти щось можеш зробити не лише для себе, а й для оточуючих.

«Забуті сльози»

Вікторія Ксеншкевич

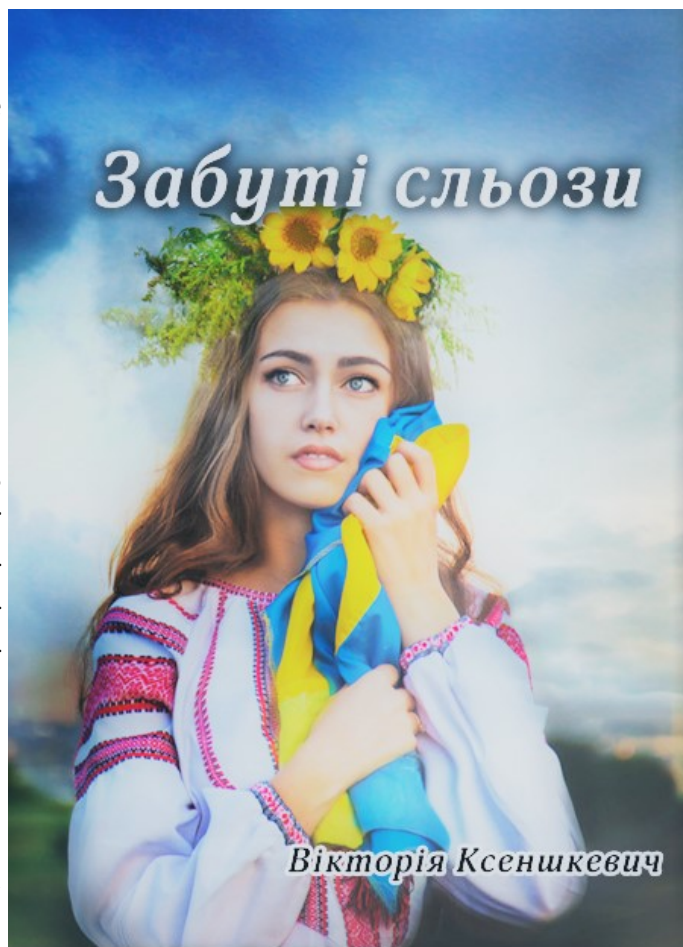
м. Дунаївці, 16 років

Мета проекту: довести ровесникам та й іншим жителям міста, що все те, що було написано в підручниках про Голодомор та Другу світову війну – трагічна правда, яка не повинна змиватися з уст юних поколінь. Ці сльози не повинні бути забутими.

Результати проекту: проведено серію інтерв'ю, зібрано в книгу «Забуті сльози» спогади жителів Дунаївщини про події 1932-1933 та 1941-1947 років. 18 вересня книга була презентована в районній бібліотеці школярам та жителям міста.

Команда: Вікторія Ксеншкевич – автор проекту, Мазур С.В та Мамчук З.А.- створення ідеї та підтримка під час її організації, Гуменюк С.О. – друк книги, Ткачук Ірина – ілюстратор книги, Мельник Алла та Камінська Вікторія – фото для книги, Кучер Олександра та Яблонська Ірина – відео, Сохатюк Н.В. та Хозінська Г.Я.- ведучі заходу і, звичайно, наші дорогі герої книги!

Ресурси: Бюджет проекту – 400 грн (вартість одного екземпляру книги, подарунки ветеранам). На даний час є 10 замовлень та аванс на суму 2000 грн. на друк додаткових екземплярів.

Я задоволена нашою спільною роботою! Все, що планувала, вдалося, хоча сформулювати свої думки в одне ціле було непросто. Навчилася журналістики та письменства, а також стала більш впевненою у собі. Планую написати другу частину книги про ветеранів Хмельницької області.

Мета проекту: вирішення проблеми інклюзії в Хмельницькому, навчити учасників, дітей з особливими потребами, не боятися бути самим собою та сприймати інших такими, якими вони є. Також до нас приєдналися діти-переселенці та діти воїнів АТО, що допомогло розширити межі проекту.

Результати проекту: протягом 3-х днів (26-28 червня) більше 25 дітей, які долучилися до проекту, брали участь в рухливих розвагах та мистецьких майстер-класах з виготовлення калейдоскопів, малювання кавою, декупажу, виготовлення еко-ручок, майстрування повітряних зміїв. Також були проведені заняття із командоутворення, флешмоб, психологічні тести, арт-терапія, виставка-ярмарок робіт учасників. Вдалося реалізувати головну ціль проекту - зблизити дітей з різними фізичними особливостями, з різним соціальним статусом, вдалося створити одну цілу, потужну, позитивну команду, в якій дружня атмосфера панувала всі три дні. Вдалося показати дітям, що вони - особливі, що те, що вони вміють та можуть робити - цінується, та що головні цінності - спілкування, дружба, мистецтво доступні всім без винятку. Вдалося звернути увагу людей під час нашої ярмарки на те, що ніхто з дітей справді не повинен бути якимось відокремлений, що всі вони рівні між собою, і це потрібно пояснювати з дитинства.

Команда: Члени міського учнівського самоврядування "Нова генерація міста" Володимир Анікін, Анна Феринська, Анна Баян, Анастасія Перчук та координатор учнівського самоврядування Ольга Валькова.

Фінансова допомогу, професійні поради надали координатор учнівського самоврядування "Нова генерація міста" Ольга Валькова, голова Хмельницького клубу толерантності Анастасія Чеглакова. Допомогу з матеріалами отримали від Хмельницького палацу творчості дітей та юнацтва, центру до роботи з дітьми "Фантазія", Хмельницького клубу толерантності.

Я навчилася діяти. Незважаючи на те, що страшно, що купа ризиків. Навчилася реалізовувати проект від початку до самого кінця. Навчилася як фандрейзити, так і домовлятися з викладачами, медіа і т.д., що дало мені величезний досвід. Головне, зрозуміла - це те, що "у страху очі великі", що варто лише зробити той перший крок, і далі Доля сама сприятиме тому, щоб усе йшло як треба. А ще зрозуміла, що труднощі на те і є, щоб їх долати. Це було дуже яскраво продемонстровано учасниками проекту. Іноді просто диву давалась, скільки сил є в тих людей, скільки віри та впевненості в тому, що все буде добре. Такі люди - світло у нашому світі. Планую займатися темою інклюзії і надалі, можливо, збільшивши масштаби даного проекту.

Більше про проект: <https://youtu.be/zJ1tNhiUgCE>

<https://www.facebook.com/groups/402607496800387/>

«Місто. Погляд»

Євгенія Скребець
м. Тростянець, 15 років

Мета проекту: Багато молодих жителів Тростянця вважає, що їх місто сіре та нецікаве, та мріють якнайшвидше покинути його. Вони звертають увагу лише на проблеми, які існують тому, що Тростянець - маленьке місто, але через це не помічають навколишньої краси. Мистецтво завжди змушувало інакше дивитися на речі та знаходити в них світлі деталі. Змінити свій погляд та «відкрити очі» - ось головна мета.

Результати проекту: 14 серпня зробили з підлітками від 12 до 17 років з різним досвідом фотозйомки фотопрогулянку за маршрутом пам'ятник Чайковському, парк, спортивний майданчик, алея закоханих, будинок Голіцина, Круглий двір. Взяло участь близько 20 чоловік, але долучалися й звичайні перехожі з телефонами. Досвідчені фотографи вказували на помилки початківців, давали поради, розповіли ази фото та відео зйомки. Більшість присутніх була здивована тим, що кожного дня вони проходили цими місцями, але не звертали раніше уваги на красу, що їх оточує. 15 серпня провели за схожим принципом пленер. У пленері взяли участь чотири людини та долучилася художниця Хижняк Анна. За час пленера змінили три локації та малювали доки не почало сідати сонце. Малювати на природі всім дуже сподобалось. Вирішили створити свій творчий клуб.

Команда: Хижняк Г.В. (художниця, керівник образотворчої студії «Веселка»), Терентьев О. П. (весільний фотограф), Василенко І.В. (приватний підприємець - Фотоцентр «Кадр»).

Ресурси: допомогли з матеріалом комунальний позашкільний заклад «Палац дітей та юнацтва», Фотоцентр «Кадр», Образотворча студія «Веселка».

Головне, що вдалося — за допомогою пензлів та камери люди спробували змінити свій погляд на речі. Не вдалося зробити мобільний дотаток та зняти відео про місто, проте для мене проект не завершиться, доки цих цілей не буде досягнуто.

Більше про проект: <https://www.facebook.com/groups/376000596136116/>

Мета проекту: відновлення спортмайданчика в міському парку задля забезпечення активних видів дозвілля у теплу пору року.

Результати проекту: вдалося реалізувати 90% задуманого: відремонтувати та правильно встановити тенісний стіл, пофарбувати всі турніки і тренажери, капітально відновити волейбольну площадку, підготувати основу під баскетбольне поле та встановити 3 лавки та 2 смітники. Протягом дня на цю територію приходять близько 25-35 дітей, які грають у теніс, волейбол, баскетбол, займаються на турніках чи просто приходять посидіти.

Команда: Іван Антонюк, Василина Тарнавська, Коваль Наталя, Ференс Андрій, Антонюк Мар'ян, Михальчук Богдан, Руда Марія, Стецишин Андріана, Підгайний Денис та Миколаїв Лідія.

Ресурси: 8460 грн на будівельні матеріали надала Радеківська міська рада, 1267 грн на призи для відкриття та торт для команди надало МГО «Молодіжний союз». До проекту долучилось 60 молодих людей, органи місцевого самоврядування, 4 громадські організації: МГО «Молодіжний союз», Пласт, Спілка ветеранів АТО та «Правий сектор (Права молодь)», 10 експертів та 10 приватних підприємців.

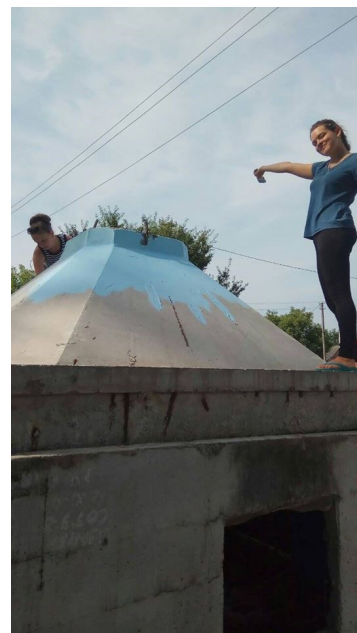
Я зрозумів, що якщо ти хочеш щось робити, то роби, а люди потроху підключаються. До мене прийшло усвідомлення, що дуже важливою є команда, бо самому таке неможливо реалізувати. А взагалі весь проект дав зрозуміти та переосмислити багато речей. Ще досі є люди, які не вірять, що діти змогли в центрі міста створити спортивне містечко своїми силами. Але це так, бо ми вірили в себе. Головне — знайдіть таких самих вар'ятів, як ви, які готові щось перевірити разом з вами. Я таких знайшов — і все вийшло.

Мета проекту: На вирішення якої проблеми був спрямований проект? Нудьга – якщо це можна назвати проблемою :)

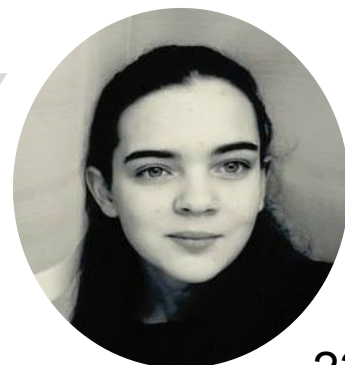
Результати проекту: Головний результат — емоції людей. Посмішок полічити не можна :) Протягом літа зробили серію нестандартних для нашого селища акцій: 1) «Ранкові зарядки» на центральній площі: з понеділка по п'ятницю протягом двох тижнів; 2) «Фольк-квест» у дитячому таборі; 3) «Весела сімейка» - розфарбували за 3 дні бетонну конструкцію в парку; 4) конкурси «Спортивна» станція у рамках відкриття парку.

Команда: Голова Турійської районної ради Черен Ольга Миколаївна (долучилась до проекту в процесі «ранкових зарядок»), мої друзі Колісніченко Дарія та Остапук Оленка. У проекті з будиночком допомагала художник Оксана Марченко. І сестра - Співаченко Оксана.

Ресурси: Витрати на розфарбовування будинку оплатила Районна рада. Додаткових витрат, окрім купівлі колонки за 150 грн для проведення зарядок, не було.

Загалом дуже сподобалося. Відкрилося більше можливостей, багато цікавих і корисних знайомств. Сподобалося витворяти різні приколи, які дивували, надихали або ж просто дарували посмішку оточуючим. З'явилося багато нових ідей, які хотілося би реалізувати в майбутньому.

Команда проекту

Координатор проекту:

Катерина Ключко — виконавчий директор благодійної фундації «Діти надії та любові», керівник Молодіжної ініціативи «Серце в долоньках»

Організаторська та тренерська команда:

Ольга Будник — виконавчий директор Центру «Ейдос»

Ірина Колотило — тренер з толерантності

Сергій Корнилюк — менеджер з розвитку Центру «Ейдос»

Ольга Дячок — психолог відділу навчально-виховної роботи МАНУ, тренер навчальної програми клубу для дітей в м.Києві, аспірант КНУ

Оленка Котляр — педагог Монтессорі

Щиро дякуємо за увагу до проекту!

Офіційна сторінка Школи «Агенти змін»:

www.facebook.com/AgentuZmin/

**Якщо Вам потрібна додаткова інформація про
Школу «Агенти змін» - пишіть нашій команді:**

scakyiv@gmail.com

або координатору проекту

Катерині Ключко:

K.klyuzko@gmail.com +38 096 706 29 43

